

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΩΣΗΣ ΦΡ. 10.

Τραγουδι γὰρ τοὺς βουλευτάς
ποῦ θὰ συνέλθουν κατ' αὐτάς.

Θυμηθῆτε βουλευτάδες
τοῦ νησιῦ καμαρωμένοι,
ρήτορες πολυλογάδες,
κατὰ πάντα προκομένοι,
πῶς κάμμίαν ἕως τώρα
δὲν εἰδείξατε στοργή,
γιὰ τὴν ἀμοιρῆ τῆ χώρα,
γιὰ τὴν ἀμοιρῆ τῆ γῆ,
ποῦ σ' ἐσὰς ἐλπίζει μόνους
στοὺς αἰσχροὺς ἐτούτους χρόνους

Ἀντιπρόσωποι σωτήρες
καὶ μεγάλοι πατριῶτες,
ποῦ ξεκάνετε κλητήρες
κι' ἀπαλλάζετε στρατιῶτες,

κούφια βγήκαν τὰ πομπῶδη τὰ προγράμματα ἐκεῖνα
ποῦ τὰ γράφετε γιὰ δόλο πρὶν νὰ πάτε στὴν Ἀθήνα
κι ἦταν ἡ βελτιώσῃς σῆς, δημοκόπων φαντασίαι,
ῥωμηοσύνης ἐργασίαι
κι' ἓνα μόνον ἀπεδειχθη, πῶς καὶ σεῖς καθὼς οἱ ἄλλοι,
ἐφορέσετε μπαρμποῦτες στὸ μεγάλο καρναβάλι.

Δὲ μοῦ λές, ἀφέντη Ἄθω
ποῦμ' ἀγράμματος νὰ μάθω,

τώρα πῶγινες μινίστρος μ' ἐξουσία περισσῇ,
τί καλὸ μπόρεῖ νὰ εἶδε ἀπὸ σένα τὸ νησί;
τώρα πῶγινες μινίστρος καὶ τοσαύτην δόξαν φέρεις;
ποῦ μᾶς εἶδες, ποῦ μᾶς ξέρεις;
τώρα πῶγινες μινίστρος τῆς μεγάλης τῆς Ἑλλάδας,
ποῦ εἶδε τὴν μαγίκα τῆς ὠραίας σου βελάδας;

Βλέπω στῆς ἐφημερίδες,
ζηλεμένη πατριῶτη
πῶς σὲ δειπνα, σ' ἐσπερίδες
κάνεις πάντοτε τὴν πρώτη.

Βλέπω μόνον μετὰ ξένων νὰ συμπίνης ἐπισήμων
καὶ τὸ πέτο σου γιομάτο ἐκ λαμπόντων παρασήμων,
μὰ στὸν τόπο σου δὲν εἶδα νὰ μᾶς κάμης ἄλλο τί,
παρὰ δήμαρχο τὸν Πίπη καὶ τὸ Χαλικιᾶ κριτή!

Ἀποφεύγουμε νὰ ποῦμε πῶς καὶ σὺ κι' ἐτοῦτ' οἱ ἄλλοι
ἐψηφῆσεν' ὅσους νόμους μᾶς βαροῦσαν στὸ κεφάλι,
(τῆ σταφίδας, τοῦ ραχιῦ,
καὶ τὸ γάμο τοῦ Θιακιῦ)
καὶ μονάχα θὰ σ' ὀρίσω
καὶ θὰ σοῦ παρατηρήσω
πῶς ἂν ἤθελες ἐσὺ,
ἐσωνότουε γιὰ πάντα τὸ φτωχό μας τὸ νησί.

Τί κερδαίνει σιὸρ Ῥωμᾶνε, ἡ μικρὴ Κεφαλληνία
ἂν συμβάσεις μὲ τὴν Κίνα καὶ μὲ τὴν Ἰαπωνία
κάθε τόσο πιτυχαίνεις;
Εὐεργέτης μας θὰ γένης,
ἂν φροντίσης μὲς τὸν τόπο, ὅ,τιδήποτε νὰ γίνη
ποῦ παρὰ νὰ μᾶς ἀφίνη.

Πίστεφε πῶς τὰ σασιίζω καὶ τὸ νοῦ μου τονὲ χάνω
κάθε ποῦ συλλογιστῶ,
πῶς μὲ δέκα βουλευτάδες κι' ὑπουργὸ κοτζα Ῥωμᾶνο,
Τσιριγώτικη κλεισοῦρα μ' ἀπειλοῦν νὰ ὑποστῶ!
Ἐχασα τὸ μπούσουλά μου, καὶ τῆ τρεμουντάνας
(τ' ἄστρο,
βλέπωντας πῶς τ' Ἀργαστόλι σ' ἓνα χρόνο θάνε
(Κάστρο!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΔΕΛΦΙΝΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΤΥΠΟΝ ΜΕΣΟΡΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ALΣ 441 Φ 30025

Μομφερράτε συμπαθή
καί δεινὲ νομομαθῆ,
ἂν καί εἶσαι κόντρα κόμμα
ἄνοιγέ το, κάθε τόσο, τὸ πολύτιμό σου στόμα,
καί κοβώσουνε γιὰ μᾶς
καί θυμήσου σὰν ξανάρθης εἰς τὰς πρώτας σου τιμᾶς,
νὰ μὴν κάμουμε τὴν ἴδια κι' ἀπαράλλαχτη φιγοῦρα,
γιατὶ βγάρετ' ἀπὸ τὸ νοῦ σου πῶς θὰ ξανακούσης φοῦρρα.

Μομφερράτε συμπαθή
καί δεινὲ νομομαθῆ,
ποῦ γιὰ νᾶσε πατριώτης,
γνήσιος ἀστὸς τῆς Κράνης,
σ' ἀγαπάει κι' ὁ Δεσπότης,
σ' ἀγαπάει κι' ὁ Περαάνης,
μίλιε τὰ συμφέροντά μας σὰν πατέρας μας καλὸς,
ἐπειδὴ καθὼς γνωρίζεις, μᾶς τὰ γύρισ' ὁ Τραυλός.

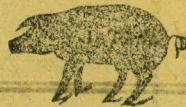
Θοδωράκη, Θοδωράκη,
ποῦ ζυγὸν δὲν ὑποφέρεις,
παρὰ στρίφτεις ὅπως ξέρεις
τὸ κινέζικο μουστάκι.
Μεταξᾶ κλεινὲ πρεσβῆτα
μὲ τὴν ἄσπρη φαβορίτα,
πῶχεις χάρι κι' εἰδικότη
τὸ φιλάνθρωπο νὰ κάνης,
κάθε βλάμη πατριώτη
ἀφ' τὰ σίδερα νὰ βγάνης,
θυμηθῆτε πῶς τὸ μαῦρο τὸ νησί μας ὑποφέρει
καί σ' ἐσᾶς ἐλπίζει μόνους, ναύρη σωτηρίας χέρι.

Φίλε Θάνο νὰ θυμάσαι,
διαμαντένιε καί χρυσέ,
πῶς οἱ Κολομπίαί πᾶσαι,
ἐτρελλάθησαν μὲ σέ
καί πῶς μέγα χρέος ἔχεις
τοὺς Κολόμπους νὰ προσέχης
καί πιστὰ νὰ προστατεύης τὸ συμφέρον τοῦ κοινοῦ,
ἔτσι νάχης τὴν εὐκοῦλα τοῦ παππα Ζακυθινοῦ!

Λοχαγέ καί καπιτάνιε ποῦ τὸ δύστυχο Ληξοῦρι,
σὲ συμπάθεια ἐπῆρε τὴ λεβέντικὴ σου μούρη,
ποῦ νὰ εἶσαι, τί νὰ κάνης;
τοῦ τὴν ὥρα σου νὰ χάνης,
κι' ἐξ αἰσίας σου θυμώνουν Ἀρδαβάνηδες καί ρέστοι
μὲ τὸ γέλιο τοῦ φαμόζο τοῦ Σπυράκη τοῦ Φορέστη;

Μαυροκέφαλε ποζᾶτε ποῦ σὲ βγάνουν οἱ Θιακοί,
ξουλεύτη καί πρεκουρόρο, δίχως νὰ πατῆς ἐκεῖ.

καί Ζερβέ καί Γκεντιλίνη
Σαμικοὶ δετόροι φίνοι
ποῦ μαζὺ μὲς τὴν Ἀθήνα βόλτες φέρνετε καί γύρους
ποῦ μοῦ φαίνεται καί βλέπω τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους
ποῦ καί σεῖς πατέρες εἴσθε, ἐν κλεινῷ Ἑλλήνων κράτει
μοναχὰ γιὰ τὰ τζαβάγια τοῦ Ζερβοῦ τοῦ κύρ Σωκράτη
εἶν καιρὸς νὰ ἐννοήστε
σὰν καλοὶ γιατροὶ ποῦ εἴστε,
πῶς ἢ Ἐρισσο κι' ἠοΣάμο κι' ἠ Κρανῆα κι' ἠ Παλλικῆ
μὲ ρουσαφέτια δὲν γλυττώνει,
παρὰ μόνον μιά μεγάλη προστασία ἠθικῆ,
τὰ κακὰ μᾶς διορθώνει.

EIKON

Ἡ ἀγάπη τὴ ψυχὴ τὴ συνεπέρνει,
κι' ὄλο πετάει ψηλὰ καί παραδέρνει,
χωρὶς κι' αὐτὴ νὰ ξέρη τί ζητάει
μέσα στὸ ἔρμο χάος ποῦ πετάει
ὅσο ποῦ πια δειλιάζει καί σκοτίζεται,
κι' ἀπηυδισμένη πέφτει καί γκρεμίζεται.
Κι' ἐκεῖ μὲ ταῖς φτερούγαις τσακισμέναις,
ποῦ γέρνει τὸ κεφάλι καί πεθαίνει,
ἀπ' ταῖς πληγαῖς τῆς βγαίνει τὸ ἀνοιγμέναις,
κατὰ ρα στὴν ἀγάπῃ μ α τ ω μ ἔ ν η.

Ἐπίσταε.

Ὁ Σουεάνης κι' ὁ Μαυρῆς
λέν' κουβέντες π' ἀπορεῖς.

Σ. — Καί τί μαντάτα, βρέ Μαυρῆ;

Μ. — Τί θέλεις νὰ μαντέψω

ποῦ δὲν μπορῶ, μὰ τὸ Θεὸ, ἀκόμη νὰ χωνέσω
πῶς ὁ Μπατάνης ὁ παππᾶ, γιὰ λίγα δευτερόλεπτα,
ἐπῆρε στὸ μαντόλι του τὴν ἄλφρα σὰ μονόλεπτα,
κι' ἐμὲ κοτζάμου ποιητῆ, ποῦ κόσμος μὲ ζιλεύει,
λερτὸ μὲς τὴν μπουσνάρα μου ποτὲ δὲν προστελεῖ!

Τὰ λόγια τοῦ παππᾶ Χαιδᾶ, τῶρα τὰ βρῖσκ' ἄμπρός μου
ποῦ μᾶλεγε "φρονίμεψε τελώνιε τοῦ κόσμου,
κι' ἂν θέλῃς νὰ περνᾶς καλὰ κι' ἂν θέλῃς νάχης κάσα
φασκέλωσ' τὰ ποιήματα κι' ἔλα νὰ βάλῃς βᾶσα."

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Τὰ λόγια τοῦ δασκάλου μου, σωστά τὰ βρίσκω τώρα
κι' ἄς ἔπερνε, Σουσάνη μου, ὁ διάλος τὴν ὥρα
ποῦ μ' ἀσκήναν τὸ μυαλό τῶν στίχων οἱ δαρνοῦχαι,
καὶ δὲν ἀκουρευμένωμουνα νὰ βάλλω κουτρομπουχι!

Σ. — Καὶ ποῦ τὴν ἔμαθες Μαρῆ τί νωθιπὰ ἐτούτη
πὼς τοῦ Φουσαίου ὁ παππᾶς ἐπῆρε τόσα πλοῦτη;

Μ. — Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω δηλαδὴ, τί πρέπει νὰ σοῦ κάω
ἀφοῦ γι' αὐτὸ ἠπόρεις,
καὶ δὲν εἰζέρεις ποῖος παππᾶς γυλόγησε τὸ γάμο
τῆς πολυφέρνου κόρης,
ποῦ στὴν ἀγνότη τῆς ψυχῆς, στὸ σέττο καὶ στὰ κάλλη,
περνάει κάθε ἄλλη

ἀπ' ὅσες ἔχει ὁ τόπος μας καμπαρωτὲς νυφάδες
κι' ἔχει καὶ τση περσοτέρει, μού φαίνεται, χιλιάδες.

Σ. — Καὶ πὼς ἠμπόρετες Μαρῆ,
κουρευλιζμένε καὶ λιρῆ,
νὰ πᾶς τὴν ὥρα τῆς χαράς σὲ τέτοιο πλοῦσιο σπῆτι;

Μ. — Ἄς εἶν καλά, Σουσάνη μου, ἡ θεὰ ἢ Ἄφροδίτη,
ἢ μοναχὴ πάδερθηκε
καὶ μ' ἐψυχοπονέθηκε
καὶ μ' ἐμπασε, σιγὰ, σιγὰ ἀπ' τὴν ὀπίσω πόρτα
κι' εἶδα τοῦ γάμου τὴ χαρὰ κι' ἐπῆρ' ὁ νοῦς μου βόρτα,

Ἐκεῖ Σουσάνη νάσουνα νὰ ἰδῆς καὶ νὰ πιστέψης,
τί πᾶ' νὰ πῆ τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν πλοισίων στέψης,
τί πᾶ' νὰ πῆ ν' ἀστράφτουνε κατώματα καὶ τοῖχοι,
τί πᾶ' νὰ πῆ νὰ παντρευτῆς καὶ νυφῆς τέτοια τύχη
Ἄνοιξε τὰ σαλόγια τοῦ τ' ἀρχοντικό τὸ σπῆτι
κι' ὀλοῦθεν ἐβλεπες χαρὰ
κι' ἔνα μπιζοῦ καὶ μιὰ κυρὰ,
ἦταν' ἢ Ἄφροδίτη.

Εἶδα τὸν Πίπη τὸ γαμπρὸ σὺν ἀγγελο ντυμένω,
τῆς νύφης τὴ παρθενικὸ τὸ χρυσοκεντημένο.

Εἶδα στὴ νύφη τὴ ζωὴ, καὶ στὸ γαμπρὸ τὴ χάρι,
καὶ μιὰν ἀγάπη ζωντανὴ τὴ νύφτη τους νὰ τρέφῃ
κι' ἀπ' τὴν καρδιά μου εὐχήθηκα στ' ἀγγελικὸ ζευγάρι,
ποιὲ τὴν εὐτυχία του νὰ μὴ σκιάσῃ γνέφι!
κι' εἶπα Παρθένα Παναγιά τοῦ κόσμου μας κυρία,
ἄς ζοῦν ὑπὸ τὴν σκέπη σου ὁ Πίπης κι' ἡ Μαρία
καὶ σὺν τοῦ κάμπου τὰ πουλιά μ' ἀγάπη τετρασμένοι,
ἄς εἶναι καλοεζικοί, ἄς εἶν εὐτυχισμένοι!

Παράδεισος μῶρᾶνθηκε ἢ αἴθουσα ἐκείνη
ποῦ ἀρμονίας χύνει

τοῦ Ὑμεναίου ὁ χορὸς μ' ὀλόγλυκες κιθάρες,
κι' εἶδα καὶ τῆς παρὰ νυμφῆς κι' εἶδα καὶ τῆς κουμπάρης
νὰ λάμπουνε στὴν ὠμορφιὰ, νὰ λάμπουν στὸ μεταῖε
ποῦ καθεμιὰ τους ἤ-α-ε, χαζῆρι νὰ πετάξῃ.
Κι' εἶδα μπερλάντια φωτερὰ, διζμάντια σὰ ρεβίθια
πρωστόλιζαν τῶν δεσποινῶν τ' ἀλαβαστρέινα στήθεικα.

Καὶ μὲ τὴν κάτασπρη στολῆ,
ἦταν τ' ὀλόξανθο πουλι
ποῦ σὺν πουλάκι τῆς Ἐδέμ χρυσοφτερο μ' ἐφάνη
τὴν ὥρα πὺπερᾶλλαξε τῆς νύμφης τὸ στεφάνι.

Ἄλλὰ κι' ἡ μάνα ἢ γλυκειὰ, ἢ γόνισσα ἐκείνη
ποῦν οὐρανὸς τὸ μάτι της π' ἀστροπελέκιχ χύνει,
ποῦ τινε σίβονται καιροὶ καὶ τὴν στιμάρουν χρόνοι
αὐτῆ' ταν ἢ βοσιλίσσα τοῦ γάμου τὸ σαλῆνι.
Ἐπίσης κι' οἱ παρὰ νυμφοὶ ἐλάμπαν ἕνας, ἕνας,
μὰ σὺν τὸν κύριο Σκιαδὰ δὲν μ' ἄρσσε κανέναν.

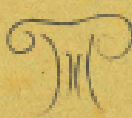
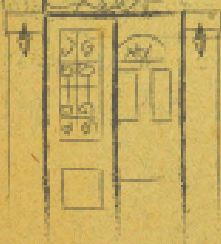
Πολὺ σπανίως βλέπουμε σὶτὸν τόπο τέτοιους φιέρεις
νάνε σωρὸς ἢ μάνταλες, σωρὸς ἢ μπουμπονιέρεις
κι' ὅ,τι κατζέλο κι' ἂν τραβᾶς, γλυκὰ νὰ βλέπῃς νάχη.
Σ. — Φαντάζομαι τί θάρηξες σ' εὐτῆνο τὸ στομάχι!

Μ. — Ποῦ βρεξίς, Σουσάνη μου, γλυκὸ νὰ δοκιμάσω
πῶμεινα σὺν τῇ Λώτενα καὶ δὲν ἐπῆρα πάσο,
βλέπωντας ἐδεκείθενε τὸν ἅγιο Μητάκη,
λενὸ ἀπὸ τὴν τζέπη του νὰ βγάλλῃ μαντυλάκι
κι' ἐκεῖ ὁ τρισμακάριος νὰ μάση σὺν κουβάρει
τῆς λίρες πᾶριξ' ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη κι' οἱ κουμπάροι,
χωρὶς νὰ δείξῃ καὶ σ' ἐμὲ καμμιὰ μακροθυμία
καὶ νὰ μοῦ πῆ "μωρὲ Μαρῆ, νὰ κακομειρῆ μιὰ!"

Καὶ τόσον μὲ κατέθελλεν ἡ θεὰ τοῦ παρὰ
ποῦ ἐκέφτομαι, ἂν παντρευτῶ κι' ἐγὼ καμμιὰ φορὰ,
ὅσες χιλιάδες ὠμορφῆς στὴ νύφη μου κι' ἂν βρίσκω
ἂν δῶ νὰ πέσῃ τέτοιο βιός, μὲς τοῦ παππᾶ τὸ δίσκο,
μὴν ἀμφιβάλλῃς πὼς κι' ἐκεῖ θὰ μῶρτη καμμιὰ τρέλλα
καὶ δίχως διόλου νὰ ντραπῶ,
στοῦ δέσποτα τ' αὐτὴ θὰ πῶ,
Ἰδοῦμου, παππᾶ μου τὸν παρὰ καὶ πάρε τὴν κοπέλα!

—XXXX—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

— Έν πρώτοις σὰς λέγομεν, ὅτι πα-
ρατηρούμενης μεγάλης φαγομάρας ὡς
πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν κ.κ. λυτῶν καὶ
λυτρίων, ἀπεφασίσθη νὰ γράφονται τὰ
ὀνόματα κατὰ τὴν χρονολογικὴν
σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ λύσις τοῦ προηγουμένου αἰνίγμα-
τος εἶναι Ἀ σ τ ῆ ρ — Γ α σ τ ῆ ρ.

Παῦλος Δ. Κομπεθέκας πρῶτος λύ-
της καὶ παραλήπτης τῶν λουκουμιῶν.

Δ. Η. Φραγκόπουλος, Α. Μ. Ζερβός
Χ. Κ. Σκλάβος, Στέλλα Ε. Λοβέρδου,
Ἑλένη Γ. Φωκᾶ, Γ. Χ. Μοσχόπουλος,
Μαρία Δεσάντη, Π. Δεσάντης, Γερφιό-
ρε Ἀντόπα, Σ. Καβαλιεράτος, Ἑλπίς
Καλογιάννη, Α. Μεταλούδης, Ν. Σπινέ-
λης, Τερέζα Μεταξᾶ, Ἀγγελικὴ Ἀπο-
στολάτου, Η. Λαδικός, Ἰακίνθη Βασι-
λάτου.

Τὰ ψευδώνυμα. Παρακαλῶ, δεσποινίς
νὰ ᾔηαι ἡ τελευταία φορά πού πηγαίνετε
στὸ Παρίσι μέσον τοῦ κήπου μου —
Μὴ φουσκώνης τόσο πολὺ τὸ μπόκολό
σου. — Οἱ κοκόροι, ἔχον τὴν ἀξίωσιν νὰ
βγένοιν στὰ μπαλκόνια, ἀλλὰ τὰ βώδια,
πάντοτε τραβᾶνε κατὰ τὸν Ἄη Νικόλα.
— Δὲν ἐπόρσεα τὴν ξένη νιτσερῶδα γιὰ
νὰ μὲ σταυριάνης τοῦ λόγον σου — Asse-
tilina = φῶς. — Τὰ μιὰ bonbons τὰ
ἐφαγα ἐγώ. — Ἡ λέσχη τοῦ ἀρχοντό-
πουλου ἐνανάγησε. — Εἰς τὴν πανήγηριν
τῶν Ἀρχαγγέλων μὴν ἔχωντας στασιδι
αὐεῖθηκα στὰ σκαλεζὶ γιὰ νὰ φαίνομαι.
— Papillon! Στὸ Ληξούρι ἔμαθεσ καὶ
τραγουδάς ἔτσι ὠραία; — Ἐμαθα πὼς
ἐφαγες δυὸ μπάτσες καὶ μὴ κακοφάνηκε
πολύ. — Μὴν ξαρνίζεσαι ἔτσι εὐκολα;
— Συνομιλήσατε σήμερον μὲ τὸ Τσα-
γ κ. α ρ ὀ π ο ὕ λ ο ὀπίσω στὴν Καρυδιᾶ;
Ἄξι ἐπειδὴ εἶχα νὰ μελετήσω μετὰ τῆς
ἀδελφῆς μου, τὸ νυκτερινὸν Ἰταλικὸν
μάθημά μου (ἐκ τοῦ Ὀλενδόρφου). —
Ὁραία ἐτοποθετήσατε τὸν λαϊδοδέτην
τοῦ διδασκάλου σας εἰς τὸ γωνιακὸν κά-
τοπτρον. — Ἐσὺ ἀπὸ τὸ μ ε ἄ λ ο χω-
ριὸ καλλίτερα ν' ἀλλάζεις τὴν τρίττα σου
καὶ νὰ μὴ σὲ γνωρίζῃ γιὰ ψευδώνυμα. —
Διατὶ ἐδάκρυσεσ πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ κένο-
ρος; — Ὅλο τσοῦφο καὶ κόκκινο εἶσαι!

— Γιὰ τὰ τζαντζαμίνα — Πότε ἀνα-
χωρεῖ ὁ ἐξάδελφός σας; — Σουλατοαδό-
ρα τοῦ λιθοστρώτου καὶ φίλη τῆς μαμάς
σου, σὲ συμβουλεύω νὰ προσπαθήσῃς νὰ
νικήσῃς τὰς ἀντιδράσεις καὶ νὰ μὴ μα-
ταιοποιεῖς ἀσχολουμένη διὰ τὰ ἐπανω-
φόριζ τῶν Κινέζων. — Ὅσο κι' ἂν μὲ
βοῖσεις, Κερκυραζία μου μέλλει νὰ πάρω!
— Chère blonde le coup de baton du

Spiridion est a votre disposition. —
Καλὴ εἶναι ἡ ἰγγλέζικη ἰδιοτροπία, μὰ
φράκο καὶ σαλιβάρια, πάσι ποτέ; — Ἡ
ἄλωσις τῆς Λαίδου-σμιθ. — Γιατὶ ἐκα-
λυσπέριτες μονάχα τὴν παρία μου; τὰ-
χουμε καλὰ; ... Νὰ τὸ ξέρω!

Τὸ δῶρον τῆς κληρώσεως ἔλαχεν εἰς
τὸν κ. Γερ. Μοσχόπουλον.

Σήμερον προτείνεται ὑπὸ τοῦ " Μὴ μὲ
φορτώνεσαι πρὶν μάθῃς τὴν ἀλήθεια ", τὸ
ἔξῃς αἰνίγμα.

Τὸ πρῶτον μου εἶν ἀναίσθητον
τὸ δεῦτερον δὲν εἶναι
χωρὶς ἐμὲ ἂν λειτουργᾷς
καλῶ, παππᾶ μου, κρῖνε.

Ὁ πρῶτος λύτης θὰ πάρῃ ἓνα κουτί
λουκουμῖα, ὃ δὲ διὰ κλήρου τὴν ἄλωσιν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

TO ZIZANION

(Ἀναγράφομεν ἐκ τοῦ " Νεολόγου ",
Ἀθηνῶν τῆς 4ης Νοεμβρίου.)

Ἀληθὴς ἀπόλαυσις εἶνε ἡ ἐκδιδομένη
ἐν Ἀργυροτολίφ σατυρικῇ ἐφημερίδι Ζιζά-
νιον. Συντάκτης αὐτῆς εἶνε κ. ὁ Γεώργιος
Μολφέτας, ἔχων τὴν στιχογραφικὴν εὐχε-
ρσίαν καὶ τὴν πλούσιαν φαντασίαν ἴσην
πρὸς τὸ μουσικὸν ἄριστον γνωστὸν εἰς
ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὰς ἑλληνι-
κάς τῆς Δύσεως κοινότητας ὅπου πολλὰ-
κις ἀπέδειξε τὴν ἀπαράμιλλον περὶ τῆς
κιθαριστικῆς τέχνης του. Καὶ ἄλλοτε ἐν
Κεφαλληνίᾳ ἐξεκίδοντο σατυρικαὶ ἐφημε-
ρίδες ὡς ἡ " Διαβολοποθήκη ", τοῦ Ὁδῆ,
ὁ " Λύχνος ", τοῦ Λασκαράτου, ἡ " Σρη-
κα ", τοῦ Πανᾶ καὶ ἡ " Γλώσσα ", τοῦ
Ἀννίου, ἀφείσαι ἐποχὴν. Παρὰ ταῦταις
βαίνει παραλλήλως καὶ τὸ " Ζιζάνιον ",
ὑπισχνόμενον καὶ φήμην ἀνωτέραν ἐκεί-
νων. Εἶνε κρῖμα, ὅτι ὁ κ. Μολφέτας ἔχει
τὸ στάδιον περιουσιμὸν. Ἄν ἐπέδιδετο
εἰς τὴν πολιτικὴν σάτυραν καὶ ἔδραν ἐκ-
δόσεως, εἶχε τὰς Ἀθήνας, ὃ κ. Σουρῆς
βεβαίως θὰ εἶχε μετ' ὀλίγην τὸν ἀξίον
ἐπάμιλλον.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εἰς τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐφημερίδων
καὶ ὁμῶς πεντάλεπτον " Ἀκρόπολιν ",
μετὰ τῆς Κυριακάτικης καὶ Μυθιστορή-
ματος ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὸ
ἐνταῖθα βιβλιοπωλεῖον " Ὁ Παλαμῆδα: ",
Ν. Νικολάτου κείμενον ὡς γνωστὸν ἐν
τῷ Λιθοστρώτῳ.

Εἰς τὸ ἐμποροραπτικὸν τοῦ
ΑΡΣΕΝΗ, ἐκτός τοῦ ὅτι κατα-
σκευάζονται, τὰ ὠραιότερα καὶ τὰ
κομψότερα φορέματα, ἀφίχθησαν
καὶ λαμπρὰ ὑφάσματα τὰ ὁποῖα
πωλοῦνται μὲ τὴν πῆχυν.

Εἰς τὸ γνωστὸν κατάστημα
Μηλιαρέση ἔφθασαν ἐσχάτως
ἐκ Βιέννης ἐπανωφόρια — μουσα-
μάδες καὶ ἐνδυμασίαι ἀνδρῶν.

Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Μηλιαρέση
καὶ παρὰ τῇ Λιθοστρώτῳ ὁδῷ
γνωστὸν χρυσεμπορεῖον καὶ πεφη-
μισμένον ὠρολογιοποιεῖον τοῦ κ.
Δ. Κατραβᾶ, μετεφέρθη παραπλεύ-
ρως τοῦ ζαχαροπλαστείου Ἐπαμ.
Πανᾶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, πλου-
τισθὲν διὰ νέων κοσμημάτων καὶ
ἄλλων εὐρωπαϊκῶν τιμαλφῶν εἰ-
δῶν καὶ ὠρολογίων ἐκ τῶν τε-
λειοτέρων, πωλούμενα ἅπαντα τὰ
ἀνωτέρω εἶδη εἰς τιμὰς λίαν συγ-
καταβατικάς. Αἱ δὲ ἐπισκευαὶ τῶν
ὠρολογίων γείνονται ὡς πάντοτε
μεθ' ὄλης τῆς εὐσυνειδησίας

Τοῦ ταχυτάτου καὶ ὄλως εὐ-
ρωπαϊκοῦ ἀτμοπλοίου " Πύλλα-
ρος " σύνεστήθη πρακτορεῖον ἐν-
ταῦθα, εἰς τὸ ποντοπωλεῖον Μπερ-
δέμπε — Σαρδούνη. Ἐκδίδει δὲ εἰ-
σιτήρια συμπεριλαμβανομένης καὶ
τῆς ἀμάξης μέχρι Πυλλάρου διὰ
τοὺς λιμένας Λευκάδος, Πρεβέζης,
Βονίτσης, Κόπραϊνας, Καρβασαρά,
Ἰθάκης, Ἀστακοῦ, Πατρῶν, Βι-
τρινίτσης, Γαλαξειδίου, Ἰτέας,
Λουτρακίου καὶ Πειραιῶς.

Κατὰ Σάββατον φεύγει κατ'
εὐθείαν ἐκ Πυλλάρου διὰ Πάτρας
καὶ Πειραιᾶ. Κατὰ Τετάρτην δὲ
διὰ τῶν προσεγγίσεων.

Διὰ μεζῶνας πληροφορίας,
ἀποτανηθῆτε εἰς τὸ Πρακτορεῖον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

